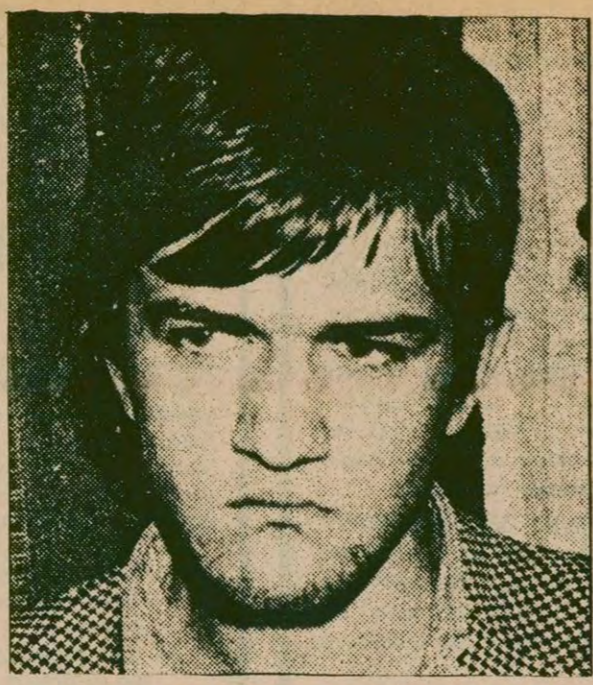

FERHAT TÜYSÜZ

Abdiöğlü 1962 Giresun, Görele doğumlu. Orhan Karaca ve Mustafa Yaşar'ın katili. Suçlarını itiraf etmişti ve hakkında 200 yıl hapis cezası isteniyordu.

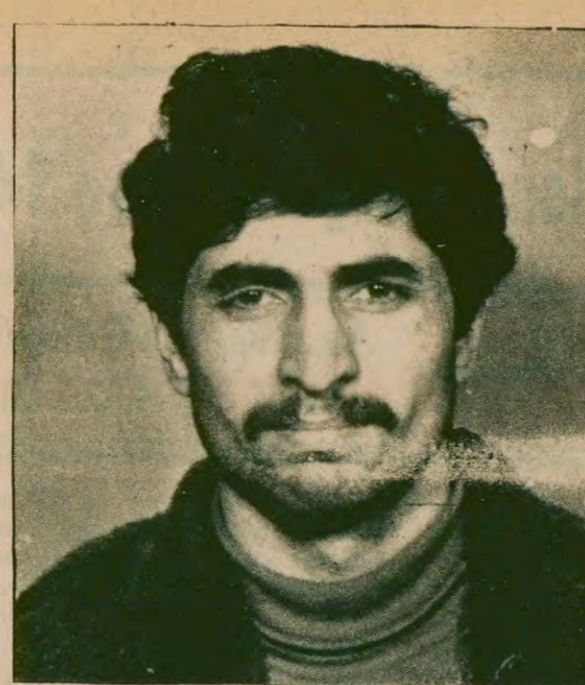
ALİ OĞUZHAN CENGİZ

10 yaşında bir Yugoslav turist çocuğun ve Nevzat Koç'un katili. Öldürceği kişilerin fotoğraflı listesini yapmış. Birçok bombalama olayının faili.

VELİ CAN ODUNCU

1961 Manisa-Sahilli doğumlu. Erol Doğan'ın "Sen komünist misin?" diyerek öldürdü. Avukatı mahkemede "Oduncu'nun "deli" olduğunu iddia etti.

İSMET KOÇAK

İDMMA öğrencilerine yayılm ateşi açtı. 3 kişinin ölümü, 11 kişinin yaralanmasına karıştı. Kuyumcu soygununa eklebaşlık yaptı.

FUAT ÇATALBAŞ

1960 Bayburt doğumlu. Selamet'in Arıcı'nın öldürülmesi, Cemal Erdoğan'ın yaralanması olaylarına karıştı. Geçen ay tutuklandı.

Aydınlık

CUMARTESİ

4

KASIM 1978

Kuruluş yılı: 1921
Kurucusu: ŞEFİK HÜSNÜ

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

300 KURUŞ

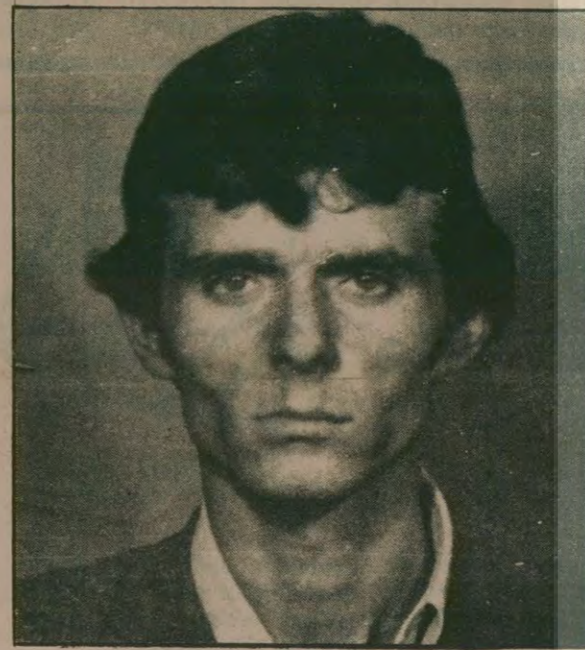
YUSUF ARPACIK

9 Şubat günü Sabahattin Yardımcı ile Sabri Yaraçlı silah zoru ile kaçırıldılar. 9 Kasım günü mahkeme huzuruna çıkartılacak.

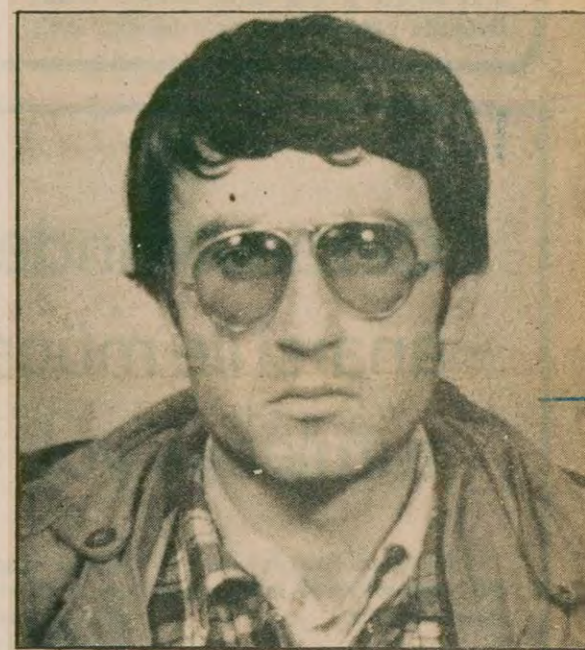
MURAT GÜLER

1960 Gümüşhane Rüştü köyü doğumlu. Muhsin Oğlu Uzerinde 9'luk tabanca ve 7 mermi ile 25.8.78 günü yakalandı.

VEDAT KASIMLAR

1958 İzmir Menemen doğumlu. Şevki oğlu. 3.7.78 günü, Tuncay Yaşayacak adlı devrimci genci Alibeyköy'de kurşunlayarak öldürdü.

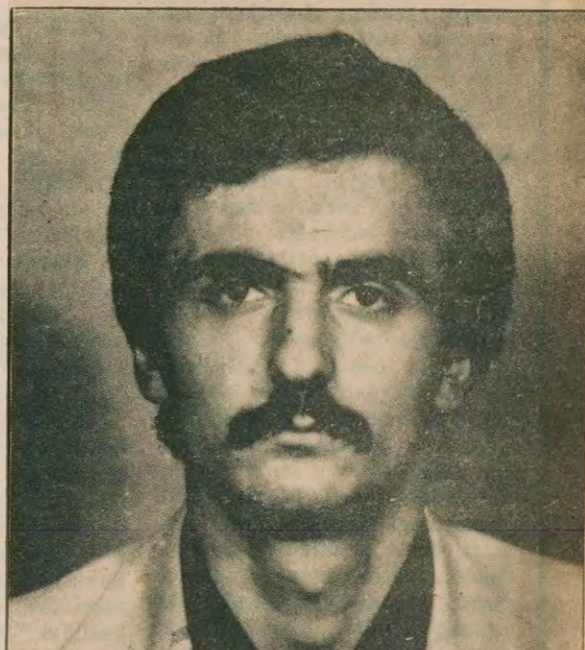
NİZAMETTİN İŞÇİ

1958 Balıkesir-Gönen doğumlu. Azizoglu, Şişli'de tabancayla yakalandı. "Gezen Silah" cinayetlerinin faillerinden MHP Şişli Örgütünce yönetildi.

ÖMER UYAN

İstanbul'da Fatih Yapı Kredi Bankası'na soyakıtan sanık.

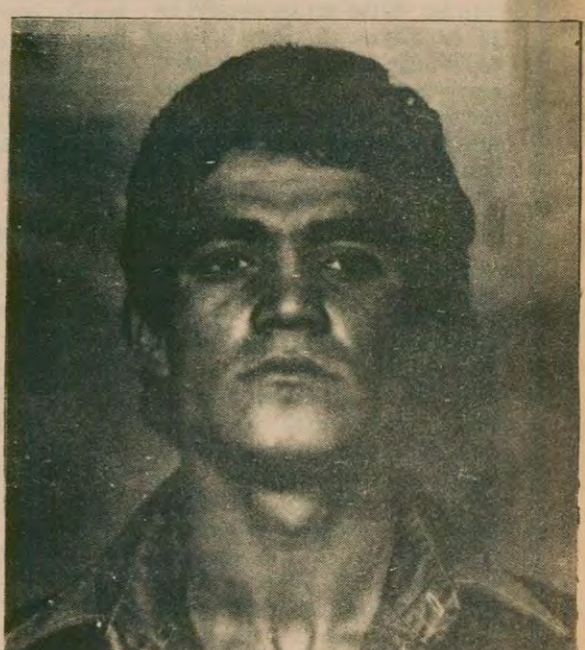
MUSTAFA YILMAZ

Uzerinde tabancayla 6 Ağustos günü yakalandı.

CABİR AYGÜN

10 Ekimde ki firara katıldı. Kaçışı bugüne dek kamuoyundan gizli tutuldu.

HALİL GÜVEN

Silah zoruyla soygun yapmakta yargılanıyor.

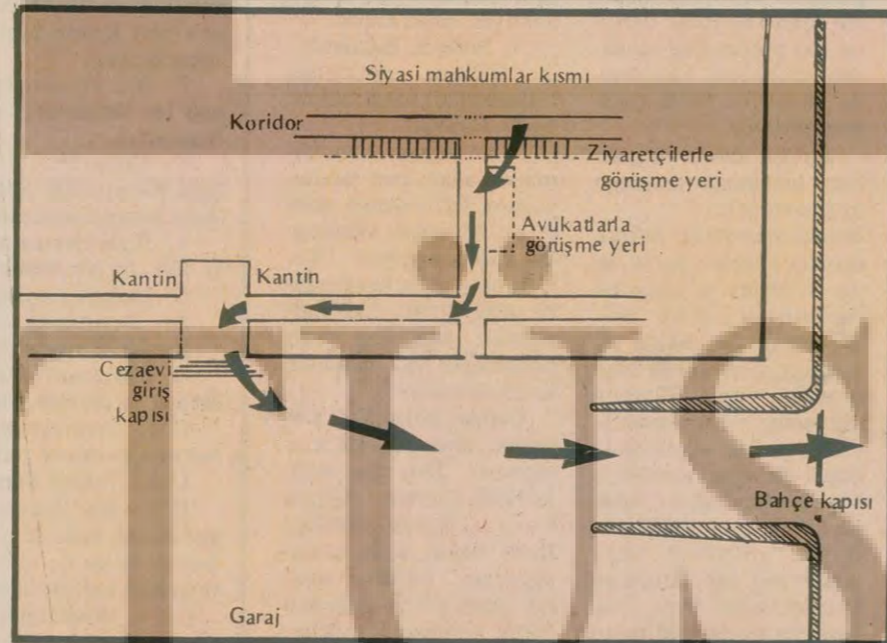
Sağmalcılar Cezaevinden kaçan 13 faşist katil

ARANIYOR

Kimdir bu gizli güçler

- İstanbul Emniyet Müdürü Kozakçıoğlu, aynı cezaevinden 10 Ekimde de Cabir AYGÜN adlı faşistin kaçtığını açıkladı
- Kaçak faşistler bazı gazeteleri telefonla arayarak "Ölmek için kaçtık, işkenceci polislerden ve bütün sorumlulardan hesap soracağız" dediler
- Başbakan, kaçakların dışarda can güvenliklerinin bulunmadığını, tek çarelerinin teslim olmak olduğunu bildirdi
- Sağmalcılar Müessis Savcısı görevinden alındı

BOYLE KAÇTILAR: Çeşitli cinayet, yaralama, adam kaçırmaya, silahlı saldırı suçlarından sanık 13 faşist kaçış için dışarıdan destek aldılar. Görüşme yerindeki demir parmaklık önceden kesildi. Kaçaklar buradan ziyaretçilerin arasına karışıp ellerini kollarını sallayarak dışarı çıktılar.

İSTANBUL (ÖZEL) Önceki gün saat 15.00 sıralarında birçok cinayet, sabotaj, yaralama olayının sanıkları olan 13 faşist İstanbul Sağmalcılar Cezaevinden kaçtı. Faşistler görüşme yerindeki cam bölmeyi ve demir parmaklığı keserek ziyaretçileri birlikte kolkola rahatça kaçtılar. İstanbul Emniyet Müdürü Kozakçıoğlu olay hakkında "bu bir kaçma değil, salvermedir" dedi.

GENİŞ HABER BEŞİNCİ SAYFAMIZDA

Veli Oduncu'nun kendi el yazısıyla itirafı BEŞİNCİ SAYFAMIZDA

BASIZI

MHP kaçamaz

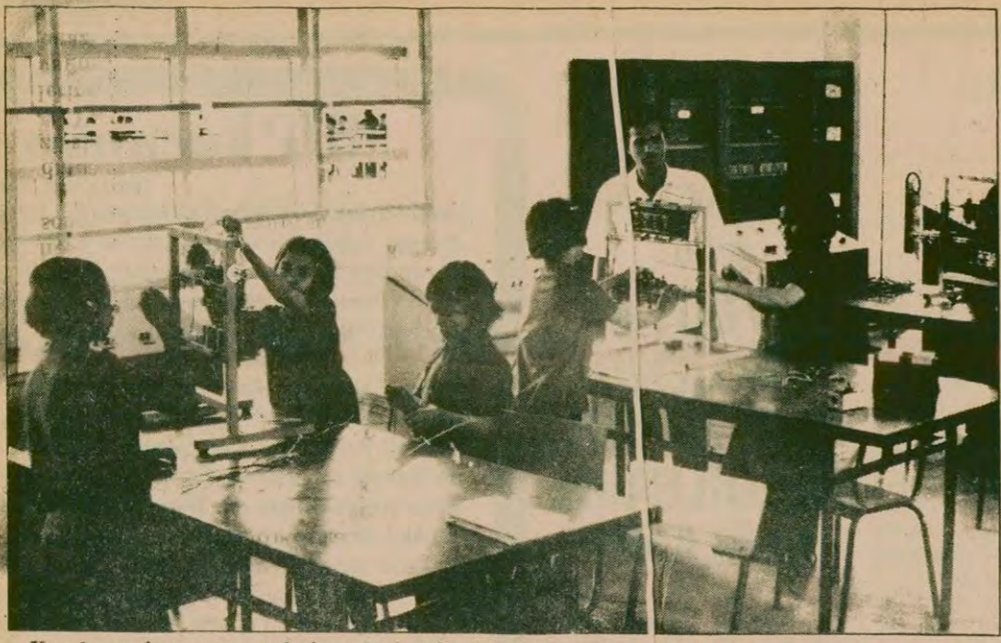
Sağmalcılar'dan kaçanlar adam öldürmek, kahvehane bombalamak, otobüs kurşunlamak, bina yakmak, ordu malı bomba bulundurmamak gibi suçların failleriydi. Sahip buldukları görüşün ne olduğu itiraflarında geçen "git öldür dedi öldürdüm" sözleriyle ortaya çıkmıştı. Bunlar "vur emri"ni MHP yöneticilerinden almış, cinayetleri işledikten sonra MHP lokallerinde saklanmışlardı. Ellerindeki silahları da, MHP parti görevlileri vermişti.

Ordu malı bomba bulandıran Ali Oğuzhan Cengiz için, MHP'nin yayın organı "Hergün" gazetesi koskocaman bir manşet atmıştı. MHP'li gazete, Cengiz'in "projete tipte epileptiform" hastalığına duçar olduğunu yazmıştı. Bu yazıyla "o delidir, kusuruna bakılmaz" demek istiyordu. MHP yöneticileri, yakalanan faşistlerin masumluklarını ispatlamak için bin dereden su getirdiler. Hatta ellerinde silahla Türkiye'nin (Devamı Sa. 7, Su. 9'da)

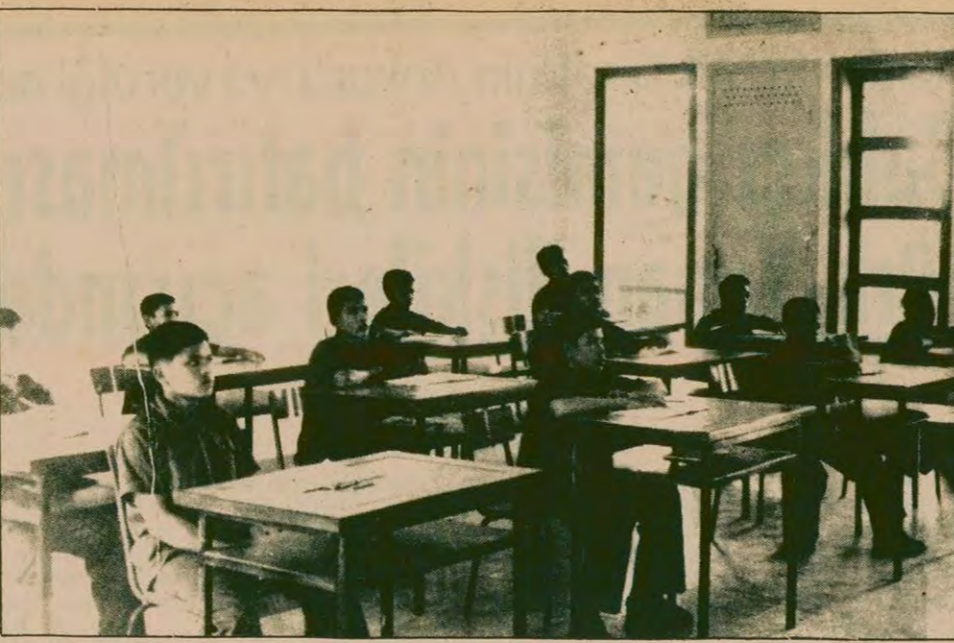
Aydınlık

13 faşistin kaçmasından sonra cezaevindeki mahkumlar, "Kaçınlar dışarıdan yardım gördü, bu açıklanmalıdır" diyerek direnişe geçtiler. Direniş saat 24.00'de sona erdi. Resimde direniş sırasında koşuşlara girmek isteyen Jandarma kuvvetleri görülüyor.

Kamboçya'nın genç teknisyenleri daha küçük yaşta ülkelerinin somut durumunu, ihtiyaçlarını yaşayarak öğreniyorlar. Eski toplumdaki gibi halktan kopuk değil, aksine onlarla tam anlamıyla iç içe yetişiyorlar.

Okul yöneticileri, "Okullarımız fabrika, fabrikalarımız ve kooperatiflerimiz okul gibi çalışıyor" diyorlar. İşte Kamboçya'nın 13-14 yaşındaki teknisyenleri okullarında ziraî ilaçlama için tüp imal ediyorlar. (Yanda)

Teknisyen yetiştiren okullarda bir gün teorik bir gün pratik olarak 6 ay süren birinci eğitim dönemi sonunda öğrenciler fabrikalara dağılıyorlar. Bir yıl sonra tekrar okula dönüp 6 aylık bir eğitim daha görüyorlar

"Okullarımız fabrika, fabrika ve kooperatiflerimiz okul gibi çalışıyor"

"Eski toplumda eğitim 15-16 yıl sürerdi. O eğitimi şimdi sürdürmeğe kalksak 15-16 yıl ellerimiz kollarımız bağlı oturmamız gerekir"

Demokratik Kamboçya'da eğitim, pratik çalışmayla ve üretimle çok sıkı bir bağ içinde

"Sınavları kaldırdık. Öğrenciler artık sınav için kafa yormuyorlar. Çünkü amaçları artık sınıf geçmek değil, ulusal savunmaya ve sosyalizmin inşasına doğrudan katkıda bulunmak için öğrenmek"

Arabamız Phnom Penh'deki "Siyasi-Teknik Okul"u büyük bahçe kapısından girip biraz ilerdeki binanın merdivenleri önünde durdu. İki genç, çevik adamlar merdivenlerden inip bizi karşılamak için yanı-

mıza geldiler. "Sosyal semamız" (Hoş geldiniz yoldaşlar) deyip ellerimizi sıkarak simsiyah gözleri dostluk ve sevgiyle parlıyordu. Çevirmenimiz Pen onları şöyle tanıttı: "Koon okul yöneticisi ve Parti Komitesi

Sekreteri, Mey, Parti Komitesi Sekreter Yardımcısı."

"15-16 yıl elleri kolları bağlı oturamayız"

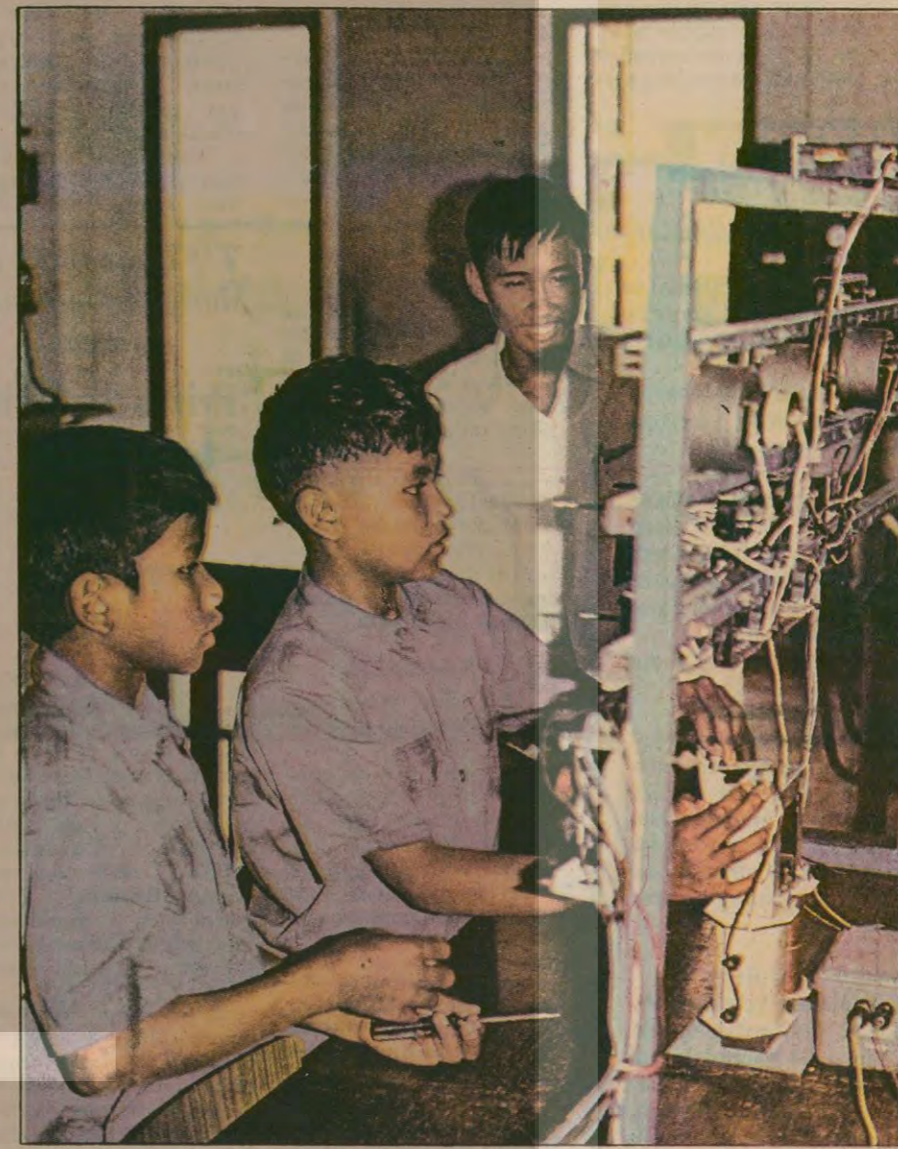
"Üretime katılma ilkokuldan başlar"

Koon, bir yandan bize meyva ikram ederken bir yandan da sözlerine devam ediyor: "Üretime katılma ilkokuldan başlar. Sınıfta günde 3 saat okuma, yazma, hesap ve genel kültür gören çocuklarımız, geri kalan zamanı fabrikalarda veya kooperatiflerde üretime katılarak değerlendirir. Bir ilkokul çocuğu ne yapabilir diye düşünler olabilir. Herşeyi yapar. Örneğin fabrikalarda, tarım aletlerinin veya bu aletlerin parçalarının üretimini gerçekleştirebilir. Çeşitli makinaların, motorların tamirini yapabilir. Kooperatiflerde pirinç ve sebze üretimine katılabilir, tabii gübre ve ziraî ilaçlar üretimine yardımcı olur, barajlar kanalları, su depoları ve çeşitli sulama sistemlerinin inşasına katkı, sigır, domuz, kümes hayvanları yetiştirebilir. Evet bizim çocuklarımız bütün bu işleri yapıyorlar ve pirinç işisini kötüsinden ayırdetmesini tohumlardan nasıl bir bileşim yapacaklarını, toprağın niteliğini nasıl tahvil edeceklerini, gübreleri nasıl kullanacaklarını, ziraî hastalıklarla nasıl mücadele edeceklerini çok iyi

biliyorlar. Daha küçük yaşta ülkelerinin somut durumunu, ihtiyaçlarını yaşayarak öğreniyorlar. Eski toplumdaki gibi halktan kopuk değil aksine onlarla tam anlamıyla iç içe yetişiyorlar. Bu eğitim sistemi sayesinde çocuklarımız her alanda yani, siyasal, ideolojik, örgütsel, kültürel, teknik ve bilimsel alanlarda çok çabuk gelişiyorlar. Ülkenin geleceğinin kendileri üzerinde olduğu bilinciyle ve yüksek sorumluluk duygusuyla hareket ediyorlar. Bunu sağlayan en önemli unsur teoriyle, pratik çalışmanın sim-siki birliği."

"6 ay öğrenim, bir yıl pratik, tekrar 6 ay öğrenim"

Koon, 16 yaşındaki Kurtuluş Savaşına katılmış. Beş yıl aralıksız Amerikan emperyalistleri ve onların yerli uşaklarına karşı ülkelerinde dönmüş. Kurtuluş Savaşından önce Phnom Penh'de bir fabrikada çırak olarak çalışmış. Ailesi çok yoksul olduğu için hiç eğitim görmemiş. Okuma yazmayı çok az biliyormuş. Onu da kendi kendine öğrenmiş. Babası ham-mallık yaparak ailesini geçindirmeye çalışmış. "Çoğu zaman annemin toplayıp yaşadığı yabani otları yedik" diyor. Kurtuluşun sonra tekrar Phnom Penh'ye göçerilmiş. Yıkılmış fabrikaların ve tahrip olmuş makinaların anlamında çalışmış. Daha sonra bu okulun kurulması kooperatiflerini Parti Komiteleri, siyasal ve ideolojik gelişmelerine göre talep ettiğimiz sayı kadar öğrenci seçer ve buraya gönderir. Okulumuz yatılıdır. Öğrencilerin defter, kalem, giyecek, yiyecek gibi bütün ihtiyaçları devlet tarafından karşılanır. Şu anda okulumuzda iki sınıfa ayrılmış 776 öğrenci var. Öğrencilerin yansı kız, yansı erkek. Yaşları 14 ile 18 arasında. Öğrenimi beş dala sürdürüyoruz. 1- Genel makina öğrenimi. 2- Takım tazeahlan, 3- Elektrik jeneratör yapımı. 4- Genel elektrik, 5- Sac bölümü. Öğrenciler bu dalların bir tanesinde eğitim yaparlar. Bu dallar da tamamen ülkenin somut ihtiyaçlarına göre tespit edilmiştir. Birinci dönem eğitim programımız bir gün teorik eğitim, bir gün pratik çalışmaya olarak altı ay sürer. Bu dönem sonunda çocuklar ülke için değişik fabrikalara dağılırlar. Orada işçi olarak çalışırlar ve pratiklerini derinleştirirler. Bir yıl sonra tekrar okula dönerler. Yine bir gün teorik eğitim, bir gün pratik çalışmaya olarak ikinci 6 aylık eğitim dönemi başlar. Bu dönemde hem teorik hem de pratik eğitimlerini pekiştirirler. Aynı zamanda biz de onlardan ülke sanayisinde gelişmeleri ve somut ihtiyaçları öğreniriz. Gerkiyorsa, eğitim prog-

İşte Kamboçya'nın 13-14 yaşındaki yeni teknisyenleri. Teknik okul yöneticisi Koon, "Yoksul ve geri bir tarım ülkesi olan Kamboçyamız, Amerikan emperyalistleri tarafından harabeye çevrildi. Ülkemizi her alanda geliştirmek için çok sayıda teknisyene ihtiyacımız var. Eski toplumda eğitim 15-16 yıl sürerdi. O eğitimi şimdi sürdürmeye kalksak 15-16 yıl beklememiz gerekecek. Buna ne imkanımız var, ne de bu kadar bol vaktimiz var" diyor.

Her yıl 25-30 öğrenci alınır."

"Öğrenciler artık sınav için kafa yormuyorlar"

Diğer okullar gibi burada da öğrenim yatılı olarak sürdürülüyor. Öğrencilerin bütün ihtiyaçları devlet tarafından karşılanıyor.

Yönetici Choon uyguladıkları öğretim programı hakkında şunları söylüyor:

"Bir gün teorik, bir gün pratik çalışmaya olarak 6 ay süren birinci dönem sonunda öğrencilerimiz fabrikaya ve işyerlerine dağılıyorlar. Bir yıl sonra tekrar okula dönüp 6 aylık bir eğitim daha görüyorlar. Öğrencilerimizi çeşitli dallarda uzmanlaştırmaya çalışıyoruz. Sınavları kaldırdık. Öğrenciler artık sınav için kafa yormuyorlar. Çünkü amaçları artık sınıf geçmek değil, ulusal savunmaya ve sosyalizmin inşasına doğrudan katkıda bulunmak için öğrenmek. Tecrübe sunma da gösterdi ki işçi ve yoksul köylü çocukları teknolojiyi çok çabuk kavıyorlar. Teknik eğitim yanında siyasal ve ideolojik eğitim de yapıyoruz.

Bu eğitim sayesinde bağımsızlık, egemenlik ve kendi gücüne güvenme temelde ilerlerken parlak geleceği daha iyi görüyorlar, kendilerini güvenleri daha çok artıyor, daha şevkle çalışıyorlar. Ayrıca her 10 günde bir, tatil günlerinde bütün okul öğrencilerinin katıldığı siyasal tartışmalar yapıyoruz. Bu toplantılarda ülkenin ekonomik durumunu, halkın yaşam düzeyinin yükseltilmesine nasıl katkıda bulunabileceğimizi, sosyalist inşamızı nasıl hızlandırabileceğimizi gibi konuları tartışıyoruz."

Okul yöneticileri bizi okula gezmeye davet ediyor.

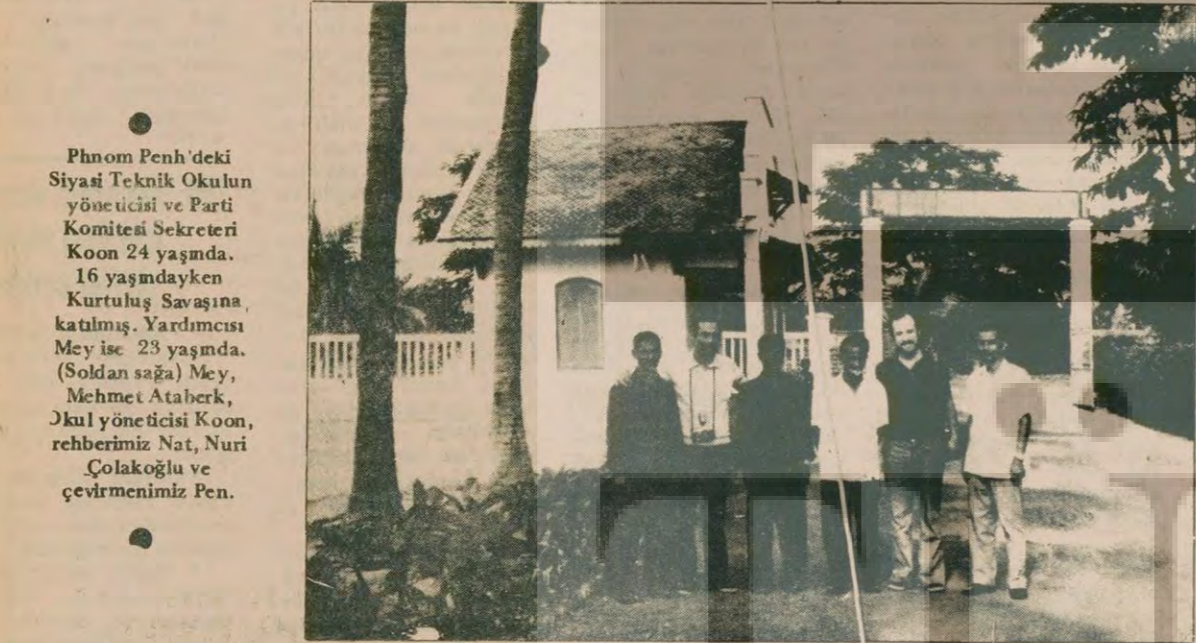
Dershanelerde öğrenciler kablolar birbirine bağlıyor, bobinleri sarıyor, jeneratörleri çalıştırıyor. Masaların üzerlerindeki çeşitli renkte lambalardan biri yanıp birini söniyor, ziller çalıyor, düdüklü ötüyor. Bahçede ise her direğin üzerinde bir öğrenci var. Kablolar döşüyorlar, fincanları değiştiriyorlar.

Okul yöneticileriyle vedalaşırken, Kamboçya'nın 13-18 yaşındaki yeni teknisyenler kuşağı bizleri alkışlayarak ve el sallayarak uğurluyor.

YARIN: Boşaltılmış Phnom Penh, gece kulüpleri ve villalarıyla devrim öncesini anlatan bir müze gibi

Uygulamalı Elektrik Okulu yöneticisi Choon, "Sınavları kaldırdık. Öğrenciler artık sınav için kafa yormuyorlar. Çünkü amaçları artık sınıf geçmek değil, ulusal savunmaya ve sosyalizmin inşasına doğrudan katkıda bulunmak için öğrenmek" diyor. (Soldan sağa) rehberimiz Nat, Çevirmenimiz Pen, Okul yöneticisi Choon, Mehmet Ataberk ve yönetici yardımcısı Men.

Phnom Penh'deki Siyasi Teknik Okulun yöneticisi ve Parti Komitesi Sekreteri Koon 24 yaşında. 16 yaşındayken Kurtuluş Savaşına katılmış. Yardımcısı Mey ise 23 yaşında. (Soldan sağa) Mey, Mehmet Ataberk, Okul yöneticisi Koon, rehberimiz Nat, Nuri Colakoğlu ve çevirmenimiz Pen.

CU LI-PO

Çin Toprak Devriminin Romanı

HASIRGA

62

Cao düşerken bile silahını simsiki tutuyordu

Köyde kalacak olan Bai Yi-şan, Li Çang -cingve diğerleri hazırlıklarına başlamak üzere hemen yola koyuldular. Yüzbaşı Siyao bir başka kısa emir daha verdi ve sonra tabancasını kemerine sokarak hızlı adımlarla güney kapısına doğru yürüdü. Can, genç Vang ve Liu Şeng peşinden geliyorlardı. Tabancalarını ya ellerine almışlar, ya da kemerlerine sokmuşlardı. Onların ardından ellerinde ateşe hazır silahlarıyla muhafız birliğinin askerleri geliyordu. Pırıl pırıl temizlenmiş süngüleri güneş altında ışıltıyordu. En arkadan Cao Yi-lin ve Guo Züan-hay bir sürü köylüyle birlikte geliyorlardı. Ellerinde çeşit çeşit silahlar vardı: "Yüanmaotun köyü ve tarım işçileri birliği" yazılı ipekten kızıl bir bayrak taşıyorlardı.

Cao Yi-lin dağıtım sırasında bir parça kırmızı ipeği bu bayrak için ayırmıştı. Üzerindeki işaretleri ise karşı beyaz pamuktan dikmişti.

Etrafına bakınan yüzbaşı bayrağı görünce derhal emretti:

"Bayrağı alıyoruz. Onu köyde bırakın!"

Yüzbaşının yönettiği grup güney kapısını su hendeklerinin üzerindeki tahta köprüyü geçtikten sonra, kara yolu boyunca küçük gruplara ayrıldılar.

"Daha çabuk, daha çabuk!" diye seslenerek ardından gelenlere işaret etti. "Uygun bir savaş mevzii almak üzere şu ilerdeki, iki tepeye gideceğiz."

Yüzbaşı, bu komutu hemen vermişti ki, önlerine iki kurşun düştü. Hemen arkasından kurşun yağmaya başladı. Ateş giderek kızıştıyordu. Bir ara biraz seyreldikten sonra, ardından yine başladılar.

Yüzbaşı Siyao'nun yaralanmasından sonra kendisinin de düşman kurşunlarına hedef seçildiğini gören Cao'nun tepesi atmıştı. Silahını iki eliyle simsiki kavrayıp, bir yandan da müstadiyen sövüp sayarak, dimdik düşmanların üzerine doğru koştu ve ateş açtı. Biraz yükselince bir yerde bulunan mısır tarlasına vardığında, geride kalanların onun kollarını yukarı fırlatarak sirtüstü yere düştüğünü gördüler. Diğerleri bile silahını hâlâ simsiki tutuyordu. Kırımlı mısır saplarının üzerinde yatıyordu. Hasır şapkası başından kaymış, kafası geriye doğru kaykılmıştı. Tek sıra düğümlü, pamuklu ceketinin etekleri kanlar içindeydi.

Yüzbaşı vargiciyle ona doğru koşarak yanında diz çöktü. "Nerenden yaralandın?" diye kısıp bir sesle sordu. Sarılmış olan sağ eli askıya alındığından, Cao'nun geriye kaykılmış başını ancak sol eliyle doğrultabilirdi ve bir evlekin üzerine yattı. Sonra Van'a yarayı muayene ederek sarmasını ve eğer ağrıya onu derhal ilçe hastanesine naklettirmesini emretti. Siyao tekrar doğrularak sol eliyle tabancasını çekti ve bir şarjör dolusu mermiyi düşman mevzilerine boşalttı. Bunun üzerine düşman ateşi kısa bir süre için kesilince, bu fırsatın yararlanarak muhafız birliğiyle beraber ani bir hücumla geçti.

(Devamı var.)